

§ 5.

(1) Předseda, oba místopředsedové a oba zapisovatelé tvoří úsporný a kontrolní výbor (výbor). Komise může do tohoto výboru prostou většinou zvoliti další tři až šest svých členů. Ustanovení § 25, odst. 2., jednacích řádů platí i pro tyto členy.

(2) Výboru náleží, aby v součinnosti s vládou nebo s příslušnými členy vlády jakož i s nejvyšším účetním kontrolním úřadem přihlížel bez újmy práv a odpovědnosti vlády a jejích členů, aby ve správě státu a ve státních nebo státem spravovaných podnicích, ústavech, fondech a zařízeních se úsporně a účelně hospodařilo. K tomu cíli provádí výbor také kontrolu tohoto hospodářství, při čemž dbá toho, aby byly zjištěny a odstraněny závady nebo nesprávnosti ve veřejné správě (§ 1), zejména pokud jde o řízení dodávkové. Kontrolní činnost výboru se nevztahuje na zákonitě povolené prostředky, nepodléhající doзору podle § 5, odst. 2., zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu.

(3) Výbor může jednat také z vlastního podnětu. Jeho porady jsou důvěrné.

§ 6.

(1) Právo podle § 28, odst. 1., jednacích řádů přísluší také výboru.

(2) Nejde-li o věc, která se vyšetřuje z usnesení sněmovny (senátu), lze ustanovení § 28, odst. 2., jednacích řádů o výsledku svědků užití teprve tehdy, když se na tom komise na návrh učiněný nadpoloviční většinou členů výboru usnese nadpoloviční většinou svých členů.

(3) Nejde-li o výsledk dožádaným soudem, vyslechne svědky zpravodaj komise za předsednictví předsedy (místopředsedy) a přítomnosti zapisovatele. Zpravodaje i zapisovatele určí předseda komise. Předsedající i zapisovatel mohou výsledk doplňovati vlastními otázkami. Povede-li se těsnopisecký záznam, jsou jim pověřeni úředníci těsnopisecké kanceláře Národního shromáždění.

(4) Výsledek svědků, jakož i protokol a těsnopisecký záznam o nich jsou důvěrné, pokud nebyly čteny ve schůzi komise, která nebyla za důvěrnou prohlášena. To platí také o veškerém ostatním materiálu listinném, o vyžádaných spisech úředních a o písemných posudcích znaleců.

§ 7.

Výbor podává komisi o své činnosti zprávy

svými zpravodaji, ustanovenými předsedou. Komise může prostou většinou rozhodnouti, mají-li tyto zprávy býti vytištěny a předloženy poslanecké sněmovně a senátu. Týká-li se zpráva věci vyšetřované s použitím § 28, odst. 2., jednacích řádů, může se komise nadpoloviční většinou svých členů usnésti, aby protokoly nebo těsnopisecké záznamy o tomto šetření byly v její schůzi úplně nebo částečně čteny.

§ 8.

Zprávy komise podává poslanecké sněmovně předseda komise, senátu první místopředseda její. Obsahuje-li zpráva komise také návrh usnesení, přikáže ji předseda poslanecké sněmovny rozpočtovému výboru jejímu a další jednání Národního shromáždění postupuje podle předpisů ústavy a jednacích řádů. Týká-li se věc jediné odpovědnosti poslance nebo senátora, podává se zpráva toliko příslušné sněmovně.

§ 9.

Potřebný personál bude komisi opatřen podle zákona ze dne 9. června 1922, č. 186 Sb. z. a n., jímž se mění zákon ze dne 15. dubna 1920, č. 328 Sb. z. a n., o organizaci kanceláří sněmovny poslanecké a senátu.

§ 10.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Současně se zrušuje zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 301 Sb. z. a n., kterým se zřizuje úsporná parlamentní komise.

(2) Provedení tohoto zákona ukládá se všem členům vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Bechyně v. r.,
Černý v. r.	též za ministra Dr. Frankeho.
Dr. Trapl v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Meissner v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Czech v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Šrámek v. r.

206.

Zákon ze dne 21. prosince 1932
o báňských dávkách z kutišť a z měř.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Z každého výhradného kutiště (§§ 22 a 31 obecného horního zákona), z každé dolové míry (čl. III. císařského patentu ze dne 23. května 1854, č. 146 ř. z., a §§ 42 a 43 obecného horního zákona), z každého přebytku (§ 71 obecného horního zákona) a z každé povrchové míry (§§ 76 a 77 obecného horního zákona) zapravuje se příslušnému báňskému hejtmanství báňská dávka.

§ 2.

(1) Báňská dávka z výhradného kutiště činí 20 Kč za každé kalendářní pololetí.

(2) Z dolové míry o ploše 45.116 čtverečních metrů ve vodorovné rovině a z povrchové míry o ploše 115.000 čtverečních metrů platí se z každého kalendářního pololetí báňská dávka 50 Kč. Tak zvaná délková míra, o měnivé šířce a neurčité hloubce (délce a výšce), je podrobena téže báňské dávce jako dolová míra o ploše 45.116 čtverečních metrů.

(3) Báňská dávka z míry jiné výměry, než jak uvedeno v první větě odst. 2., a z přebytku činí částku úměrnou ploše při základní sazbě označené v téže větě, nejméně však 5 Kč za každou míru neb každý přebytek; není-li částka odpovídající ploše vyjádřena korunami bez haléřů, zaokrouhlí se na nejbližší vyšší částku v korunách.

(4) Báňská dávka může býti ministerstvem veřejných prací a se souhlasem ministerstva financí snížena na polovinu zákonné výměry, jde-li podle posudku znaleců o chudá nebo rozptýlená ložiska, po případě o závažné důvody technické nebo hospodářské. To platí především pro ložiska takových nerostů, jejichž vydatnost následkem přirozených poměrů je nejistá a tím podnikání velmi riskantní.

§ 3.

(1) Kutिště podléhá báňské dávce i za kalendářní pololetí, ve kterém bylo ohlášeno (§ 22 obecného horního zákona), když báňské úřady neodmítly ohlášku potvrditi (§ 39 obecného horního zákona), a dávková povinnost pomíjí koncem kalendářního pololetí, ve kterém kutiště z důvodů uvedených v §§ 251 a 252 obecného horního zákona nebo v důsledku propůjčení dolové míry neb přebytku zaniklo.

(2) Míra neb přebytek podléhají báňské dávce počínaje prvním dnem kalendářního pololetí po pravoplatném rozhodnutí o propůjčení (§§ 57, 72 a 76 obecného horního zákona) a dávková povinnost pomíjí koncem

kalendářního pololetí, ve kterém míra neb přebytek byly pravoplatným rozhodnutím prohlášeny za zrušeny (§§ 259, 263 a 265 obecného horního zákona). Avšak pro vlastníka hor, vzdávajícího se míry neb přebytku (§ 263 obecného horního zákona), zastavuje se povinnost placení báňské dávky z opuštěného oprávnění koncem kalendářního pololetí, ve kterém prohlášení o opuštění došlo u příslušného úřadu; dojde-li k dražbě a k příklepu opuštěných hor (§§ 264 a 265 obecného horního zákona), zapraví se báňské dávky za dobu od zastavení dávkové povinnosti až do příklepu z výtěžku dražby; nedojde-li k dražbě a k příklepu, odepíše se báňské dávky za dobu od zastavení dávkové povinnosti až do dne zrušení míry neb přebytku.

§ 4.

(1) Báňské dávky z kutiště, z měr a z přebytků jsou splatny 1. ledna a 1. července a zapravují se za každé kalendářní pololetí napřed. Kutिště, za které báňská dávka nebyla zcela zapravena do 30 dnův ode dne splatnosti, může býti rozhodnutím báňského hejtmanství zrušeno. Má-li kutěř více než jedno kutiště, zapravil však do 30 dnův ode dne splatnosti toliko část úhrnu báňských dávek, předpokládá se, neurčí-li kutěř v téže lhůtě jinak, že složená částka je určena k úhradě báňských dávek za kutiště, v záznamech báňského revírního úřadu pořadím přednější.

(2) Báňská dávka z kutiště za kalendářní pololetí, ve kterém kutiště bylo ohlášeno, jest splatna dnem ohlášky. Nebyla-li báňská dávka zapravena do 30 dnův po vypravení potvrzení o ohlášce, zaniká kutiště se zpětnou platností ke dni ohlášky. Ohlásil-li kutěř téhož dne více než jedno kutiště, zapravil však ve lhůtě shora uvedené toliko část úhrnu báňských dávek, zanikají kutiště, na která se plné báňské dávky nedostalo a to počínajíc kutištěm posledním v pořadí, ve kterém byla kutiště ohlášena nebo v kutební knize zaznamenána.

(3) Vlastníku míry neb přebytku, jenž dluhuje báňskou dávku za dobu tří let a mimo to neplní povinnosti uložené mu předpisy §§ 174, 175 a 176 obecného horního zákona, může býti míra (přebytek) rozhodnutím báňského hejtmanství odňata aniž je třeba, aby k plnění těchto povinností byl před tím donucován peněžitými pokutami podle § 243 obecného horního zákona.

§ 5.

(1) Báňská dávka vázne na horním oprávnění a ten, kdo oprávnění nabyt převodem nebo

přechodem, je práv i z nedoplatků svých předchůdců.

(2) Báňské dávky vymáhá báňské hejtmanství podle obdoby předpisů zákona o přírodních daních ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n. Právo vymáhati báňskou dávku promlčuje se do 6 let po kalendářním pololetí, ve kterém se báňská dávka stala splatnou. Promlčení se přetrhuje doručením platebního vyzvání vydaného proti osobě povinné platiti báňskou dávku, zavedením exekuce nebo povoláním lhůty k placení. Uplynutím správního roku, v němž bylo platební vyzvání doručeno, poslední exekuční zákrok proveden nebo uplynula platební lhůta, počíná běžeti nová promlčecí lhůta. Byly-li splatné báňské dávky zajištěny ruční zástavou, platí ustanovení § 1483 ob. zák. obč.; byly-li zajištěny knihovním zápisem, nemůže býti do 30 let po zápise namítáno proti uplatňování práva tím získaného promlčení, jež zatím nastalo.

§ 6.

Dokud zákon ze dne 28. března 1928, č. 57 Sb. z. a n., o zařízení a působnosti báňských úřadů, nenabude účinnosti, zapravují se v zemi Slovenské a v zemi Podkarpatoruské báňské dávky vládnímu komisariátu pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě a tento úřad je vymáhá. Úkony báňského hejtmanství podle § 4, odst. 1. a 3., vykonává do stejné doby v zemi Slovenské báňský kapitanát, v zemi Podkarpatoruské báňský úřad 1. st. lice.

§ 7.

(1) Tento zákon nabude účinnosti kalendářním pololetím následujícím po vyhlášení. Tímto dnem pozbudou platnosti všechny předpisy, které s tímto zákonem nesouhlasí nebo které obsahují stejná ustanovení, zejména nařízení ministerstva financí ze dne 4. října 1854, č. 267 ř. z., jímž se vyměřují báňské dávky plynoucí z báňské propůjčky, nařízení ministerstva financí ze dne 30. září 1859, č. 181 ř. z., o zachování dosavadní výměry poplatku z měř u dolů a o přípustnosti jeho snížení, zákon ze dne 28. dubna 1862, č. 28 ř. z., o zrušení báňského desátku, cís. nařízení ze dne 29. března 1866, č. 42 ř. z., o snížení báňských dávek, nařízení ministerstva obchodu a národního hospodářství a ministerstva financí ze dne 25. dubna 1866, č. 49 ř. z., týkající se změny platebních termínů pro poplatek z měř a kutišť, zák. čl. XXVII/1875, o báňské dani, zák. čl. XIV/1885, jímž se modifikuje § 12 zák. čl. XXVII/1875, a zákon ze dne 25. června 1919, č. 368 Sb. z. a n., jímž mění se vý-

měra poplatků z dolových a povrchových měř (měrného) a z výhradných kutisk (kutebného).

(2) Provéstí tento zákon ukládá se ministru veřejných prací.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dostálék v. r.

207.

**Zákon ze dne 19. prosince 1932
o dalším poskytování poplatkových úlev při
splnutí (fusi) nebo při přeměně právního
útvary podniků.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

V ustanoveních § 1 a § 3, odst. 3., zákona ze dne 22. října 1930, č. 153 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje účinnost zákona ze dne 9. června 1927, č. 88 Sb. z. a n., o poplatkových úlevách při splnutí (fusi) nebo při přeměně právního útvary některých podniků, a doplňují jeho ustanovení, nahrazují se slova „do konce prosince 1932“ slovy „do konce prosince 1935“.

Čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1933; provéstí jej náleží ministru financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

208.

**Zákon ze dne 23. prosince 1932
o prodloužení účinnosti zákona ze dne 16. čer-
vence 1931, č. 124 Sb. z. a n., kterým se pro-
vádí Mezinárodní úmluva o jízdě motorovými
vozidly ze dne 24. dubna 1926 a vydávají se
některé zatímné předpisy o jízdě motorovými
vozidly.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně: